

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 374. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510579392.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

TIL ERIK PAUELSEN.

Med tusinde sande og varme Taksigelser for Deres skønne Stykke, giver jeg mig den Frihed her at sende Dem SubskriptionsPrisen, som jeg forsømte, at give Budet i Gaar. Hav den Godhed min Beste, at oplyse mig, om jeg har sendt Dem min destoverre lille Subskriptions-Liste eller om den er forkommet mig. Justitsraad Høst, Generalkrigs-Commissair Hesselberg, Ritmester Hensler fra Odense og Profft, havde tilforladelig paategnet, der var et Par endnu, som Høst kjender. Lev vel min beste Ven, og glem for alting ikke at besøge mig, førend De reyser, Deres yndige Compagnonne forstaaer det sig, at De dennegang maae overtale til at følge med, - efter Anseelse her i Livet den sidste, - dog hvem veed det uden Gud? Jeg holder det i det mindste ikke for umueligt, at vi endnu kan mødes paa Marcuspladsen eller i St. Peders-Kirke. En lille Supplique, et Haab veed De at jeg har endnu - men - hvorledes kan jeg have Hjerte til at sætte det frem eller føre det i Stiil. Jeg forsker forgjæves i alle mine Evner efter noget som kunde give mit Ønske et nogenledes anstændigt Udseende. Overalt intet, uden de vist oprigtige og varme, men altid tomme Følelser af en Digter, - og disse kan jeg ikke engang give Dem, - thi det er alt længe siden De aftvang mig dem selv, - og enten De nu opfylder mit Ønske eller ikke, er De dog altid lige vis paa den 375 meest levende Høyagtelse og Kjærlighed af Deres troeste

Ewald.

Den 9de Aug. 1780.